

NACZCIĆ SIĘ (1) *vb pf*

2 pl m pers praet -ście się naczčili.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Uczcić się (z subiektywnym podkreśleniem wysokiego stopnia):

*Zwrot: »dosyć się naczcić«: A długos lię mącze cczić tak Niepłatność to w Niebie nic ták Dożyć
cziefcze lię nączčili Kedy łcze ná Zemi byli Iáko kto miał yć w łwem łtanie Aleć to tu barzo tanie
RejKup z3v.*

Formacje współrdzenne cf CZCIĆ SIĘ.

HJ